JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER

6 päivänä joulukuuta 2001 [1]

1. Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.1.2001 päivätyllä kannekirjelmällä EY 226 artiklan nojalla kanteen, jossa vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyylien [2] ja polykloorattujen terfenyylien [3] käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY [4] 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista.

2. Direktiivin 1 artiklan mukaan "tämän direktiivin päämääränä on jäsenvaltioiden PCB:n valvottua käsittelyä, PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistamista tai käsittelyä ja/tai käytetyn PCB:n käsittelyä koskevan lainsäädännön lähentäminen, jotta ne voitaisiin tehdä kokonaan vaarattomiksi tämän direktiivin säännösten perusteella".

3. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jäsenvaltioiden on varmistettava 3 artiklan noudattamiseksi, että inventaariot tehdään laitteista, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm^3, ja niiden on toimitettava komissiolle yhteenveto tällaisesta inventaarioluettelosta kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta. Voimakondensaattorien osalta 5 dm^3:n taso käsittää koko yhdistelmän kaikki erilliset elementit."

4. Direktiivin 11 artiklassa todetaan seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta laadittava:

— suunnitelmat inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi

— pääpiirteittäinen suunnitelma 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen inventaarioluetteloon kuulumattomien 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — Jäljempänä PCB.
3 — Jäljempänä PCT.
4 — EYVL L 243, s. 31; jäljempänä direktiivi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä suunnitelmista ja pääpiirteittäisistä suunnitelmista komissiolle viipymättä."

5. Komissio ilmoitti 10.4.2000 päivätyllä kirjeellä Italian tasavallalle EY 226 artiklan mukaisesti, ettei Italian tasavalta ollut noudattanut direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut laatinut eikä toimittanut kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista.

6. Komissio kehotti näin ollen Italian hallitusta esittämään sille huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa kyseisen kirjeen vastaanottamisesta ja kiinnitti Italian hallituksen huomiota siihen, että komissio tulisi lähettämään sille perustellun lausunnon siinä tapauksessa, ettei se esittäisi mitään huomautuksia.

7. Koska komissio ei saanut kyseiseen kirjeeseen mitään vastausta, se lähetti 3.8.2000 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon. Tähän kirjeeseen ei ole vastattu.

8. Komissio väittää kanteessaan, ettei Italian tasavalta ole noudattanut direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ja 11 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toimittanut komissiolle viimeistään 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista.

9. Italian hallitus väittää ensinnäkin, että direktiivi on täytäntöönpantu 22.5.1999 annetulla asetuksella nro 209.[5] Tämän asetuksen 3 §:n mukaan sellaisten laitteiden haltijat, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm^3, voimakondensaattorit mukaan lukien, on tehtävä ilmoitus kaksi kertaa vuodessa. Tältä osin ensimmäinen ilmoitus oli pitänyt tehdä viimeistään 31.12.1999. Direktiivin 4 artiklassa tarkoitettu inventaario ja yhteenveto inventaarioluettelosta piti laatia juuri näiden ilmoitusten perusteella. Italian hallitus myöntää, ettei ilmoittamisvelvollisuutta ole tähän päivään saakka noudatettu.

10. Italian hallitus väittää toiseksi, että direktiivin 12 artiklassa tarkoitetun kaltaisten, ilmoituksen lähettämiselle säädettyjen määräaikojen ylittäminen johtuu siitä, että täydellisen, olemassa olevaa PCB:tä koskevan inventaarion tekeminen oli ollut vaikeaa, koska standardisoituja menetelmiä, joiden avulla PCB-esiintymät voitaisiin analyyttisesti määrittää, ei ollut vahvistettu.

11. Tältä osin Italian hallitus korostaa, että direktiivin 2 artiklan mukaisen PCB:tä koskevan yhteisön määritelmän piiriin

5 — Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana 30.6.1999, s. 23.

kuuluvien aineiden esiintymisen yhtenäisen arvioimisen kannalta välttämättömät standardoidut menetelmät analyysien suorittamiseksi on vahvistettu vasta PCB-yhdisteiden määrittämiseen käytettävien kahden vertailumenetelmän vahvistamisesta polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY 10 artiklan a kohdan mukaisesti 16 päivänä tammikuuta 2001 tehdyllä komission päätöksellä 2001/68/EY. [6]

12. Se toteaa vielä, että odottaessaan päätöksen 2001/68/EY tekemistä ympäristöministeriö on kuitenkin antanut erään järjestön tehtäväksi laatia inventaario ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvista laitteista ja niiden sisältämästä PCB:stä. Se katsoo näin ollen voivansa noudattaa direktiivin 4 artiklan säännöksiä mahdollisimman nopeasti ja toivoo, että komissio luopuisi kanteesta.

13. Komissio korostaa yhtäältä Italian hallituksen myöntävän, ettei se ole noudattanut direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

14. Se katsoo toisaalta, ettei Italian hallitus voi vedota väitetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen perustelemiseksi siihen, ettei Euroopassa ollut vielä 16.9.1999 vahvistettu vertailumenetelmää, jonka avulla PCB-esiintymät voidaan määrittää. Se huomauttaa tältä osin, että ennen kuin komissio oli määrännyt direktiivin 10 artiklan a alakohdan nojalla sellaisista mittausten vertailumenetelmistä, joiden avulla saastuneiden aineksien PCB-pitoisuudet voitiin määrittää, mittaukset oli tehty käyttämällä apuna kyseisessä valtiossa tai Amerikan yhdysvalloissa voimassa olleita analysointimenetelmiä. Näin ollen kahden olemassa olevan menetelmän vuoksi se, ettei eurooppalaista vertailumenetelmää ollut vahvistettu, ei ollut milloinkaan estänyt jäsenvaltioita laatimasta direktiivissä edellytettyä aineistoa. Komission mukaan Italian hallituksella oli ollut mahdollisuus toimia samalla tavalla.

15. On korostettava, että Italian hallitus myöntää, ettei se ole noudattanut velvollisuutta toimittaa komissiolle direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteenvetoa inventaarioluettelosta sekä direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suunnitelmaa inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi ja pääpiirteittäistä suunnitelmaa kyseiseen inventaarioluetteloon kuulumattomien laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi.

16. Sen osalta, voidaanko tämä viivästyminen perustella sillä, kuten Italian hallitus väittää, ettei yhtenäiset analyysit mahdollistavia standardoituja menetelmiä ollut vielä vahvistettu, koska komissio on ottanut kyseiset menetelmät käyttöön vasta

6 — EYVL L 23, s. 31.

hiljattain, on todettava, että direktiivin 10 artiklan 1 alakohdan nojalla ennen vertailumenetelmien määräämistä toteutetut mittaukset pysyvät voimassa.

17. Direktiivin mukaan jäsenvaltiot saivat näin ollen laatia direktiivissä niille asetettujen tehtävien toteuttamisen kannalta välttämättömät analyysit ilman, että niiden olisi pitänyt odottaa tätä koskevan eurooppalaisen standardin vahvistamista.

18. Italian hallituksen esittämä perustelu ei voi näin ollen vapauttaa sitä sille kuuluvasta velvollisuudesta laatia ja toimittaa komissiolle direktiivissä edellytetyt yhteenvedot inventaarioluetteloista, suunnitelmat ja pääpiirteittäiset suunnitelmat. Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, johon komissio on vedonnut, on näin ollen näytetty toteen.

Ratkaisuehdotus

19. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle viimeistään 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja yhteenvetoja inventaarioluetteloista, suunnitelmia ja pääpiirteittäisiä suunnitelmia

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.